

Przedmiotowe kryteria oceniania z fizyki dla klasy 7

I. Wymagania edukacyjne opracowane zostały w oparciu o:

- ☐ podstawę programową dla szkoły podstawowej
- ☐ program nauczania fizyki w klasach 7–8 szkoły podstawowej „Świat fizyki” autor: Barbara Sagnowska.
- ☐ Statut Szkoły Podstawowej w Winiarach

II. Ocenianie polega na rozpoznawaniu przez nauczyciela poziomu i postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności w stosunku do wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego oraz wynikających z realizowanego programu nauczania.

III. Ocenianie osiągnięć edukacyjnych i zachowania ucznia odbywa się w ramach oceniania wewnątrzszkolnego, które ma na celu:

- 1) informowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i jego zachowaniu oraz o postępach w tym zakresie;*
- 2) udzielanie uczniowi pomocy w nauce poprzez przekazanie uczniowi informacji o tym, co zrobił dobrze i jak powinien się dalej uczyć;*
- 3) udzielanie wskazówek do samodzielnego planowania własnego rozwoju;*
- 4) motywowanie ucznia do dalszych postępów w nauce i zachowaniu;*
- 5) dostarczanie rodzicom i nauczycielom informacji o postępach i trudnościach w nauce i zachowaniu ucznia oraz o szczególnych uzdolnieniach ucznia;*
- 6) umożliwienie nauczycielom doskonalenia organizacji i metod pracy dydaktyczno-wychowawczej.*

IV. Przedmiotowe kryteria oceniania zawierają informacje o:

A) wymaganiach edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych

Klasa 7

1. Wykonujemy pomiary

Temat według programu	Wymagania konieczne (dopuszczająca) Uczeń:	Wymagania podstawowe (dostateczna) Uczeń:	Wymagania rozszerzone (dobra) Uczeń:	Wymagania dopełniające (b. dobra i celująca) Uczeń:
1.1. Wielkości fizyczne, które mierzysz na co dzień	- wymienia przyrządy, za pomocą których mierzymy długość, temperaturę, czas, szybkość i masę - mierzy długość, temperaturę, czas, szybkość i masę - wymienia jednostki mierzonych wielkości - podaje zakres pomiarowy przyrządu	- odczytuje najmniejszą działkę przyrządu i podaje dokładność przyrządu - dobiera do danego pomiaru przyrząd o odpowiednim zakresie i dokładności - oblicza wartość najbardziej zbliżoną do rzeczywistej wartości mierzonej wielkości jako średnią arytmetyczną wyników - przelicza jednostki długości, czasu i masy	- zapisuje różnice między wartością końcową i początkową wielkości fizycznej (np. Δt) - wyjaśnia, co to znaczy wyzerować przyrząd pomiarowy - opisuje doświadczenie Celsjusza i objaśnia utworzoną przez niego skalę temperatur	- wyjaśnia na przykładach przyczyny występowania niepewności pomiarowych - posługuje się wagą laboratoryjną lub kuchenną - wyjaśnia na przykładzie znaczenie pojęcia względności - oblicza niepewność pomiarową i zapisuje wynik wraz z niepewnością
1.2. Pomiar wartości siły ciężkości	- mierzy wartość siły w niutonach za pomocą siłomierza - oblicza wartość ciężaru ze wzoru $F_c = mg$ - podaje źródło siły ciężkości i poprawnie zaczepia wektor do ciała, na które działa siła ciężkości	- wykazuje doświadczalnie, że wartość siły ciężkości jest wprost proporcjonalna do masy ciała - uzasadnia potrzebę wprowadzenia siły jako wielkości wektorowej	- podaje cechy wielkości wektorowej - przekształca wzór $F_c = mg$ i oblicza masę ciała, jeśli zna wartość jego ciężaru - podaje przykłady skutków działania siły ciężkości	rysuje wektor obrazujący siłę o zadanej wartości (przyjmując odpowiednią jednostkę)
1.3. Wyznaczanie gęstości substancji	- odczytuje gęstość substancji z tabeli - mierzy objętość ciał o nieregularnych kształtach za pomocą menzurki	- wyznacza doświadczalnie gęstość ciała stałego o regularnych kształtach - oblicza gęstość substancji ze wzoru $d = \frac{m}{V}$	- przekształca wzór $d = \frac{m}{V}$ i oblicza każdą z wielkości fizycznych w tym wzorze - wyznacza doświadczalnie gęstość cieczy - odróżnia mierzenie wielkości fizycznej od jej wyznaczania, czyli pomiaru pośredniego - szacuje niepewności pomiarowe przy pomiarach masy i objętości	przelicza gęstość wyrażoną w kg/m^3 na g/cm^3 i na odwrot

1.4. Pomiar ciśnienia	- wyazuje, że skutek nacisku na podłoże ciała o ciężarze F_G zależy od wielkości powierzchni zetknięcia ciała z podłożem - podaje jednostkę ciśnienia i jej wielokrotności - mierzy ciśnienie w oponie samochodowej - mierzy ciśnienie atmosferyczne za pomocą barometru	- oblicza ciśnienie za pomocą wzoru $p = \frac{F}{S}$ - przelicza jednostki ciśnienia	- przekształca wzór $p = \frac{F}{S}$ i oblicza każdą z wielkości występujących w tym wzorze - opisuje zależność ciśnienia atmosferycznego od wysokości nad poziomem morza - rozpoznaje w swoim otoczeniu zjawiska, w których istotną rolę odgrywa ciśnienie atmosferyczne, i urządzenia, do działania których jest ono niezbędne	wyznacza doświadczalnie ciśnienie atmosferyczne za pomocą strzykawki i siłomierza
1.5. Sporządzanie wykresów	na przykładach wyjaśnia znaczenie pojęcia „zależność jednej wielkości fizycznej od drugiej”	na podstawie wyników zebranych w tabeli sporządza samodzielnie wykres zależności jednej wielkości fizycznej od drugiej	wyazuje, że jeśli dwie wielkości są do siebie wprost proporcjonalne, to wykres zależności jednej od drugiej jest półprostą wychodzącą z początku układu osi	wyciąga wnioski o wartościach wielkości fizycznych na podstawie kąta nachylenia wykresu do osi poziomej

2. Częsteczkowa budowa ciał

Temat według programu	Wymagania konieczne (dopuszczająca) Uczeń:	Wymagania podstawowe (dostateczna) Uczeń:	Wymagania rozszerzone (dobra) Uczeń:	Wymagania dopełniające (b. dobra i celująca) Uczeń:
2.1. Trzy stany skupienia ciał	- wymienia stany skupienia ciał i podaje ich przykłady - podaje przykłady ciał kruchych, sprężystych i plastycznych	- opisuje stałość objętości i nieściśliwość cieczy - wyazuje doświadczalnie ściśliwość gazów	- wyazuje doświadczalnie zachowanie objętości ciała stałego przy zmianie jego kształtu - podaje przykłady zmian właściwości ciał spowodowanych zmianą temperatury	opisuje właściwości plazmy
2.2. Zmiany stanów skupienia ciał	- podaje przykłady topnienia, krzepnięcia, parowania, skraplania, sublimacji i resublimacji - podaje temperatury krzepnięcia i wrzenia wody - odczytuje z tabeli temperatury topnienia i wrzenia	- wymienia i opisuje zmiany stanów skupienia ciał - odróżnia wodę w stanie gazowym (jako niewidoczną) od mgły i chmur	- opisuje zależność szybkości parowania od temperatury - demonstruje zjawiska topnienia, wrzenia i skraplania - opisuje zmiany objętości ciał podczas topnienia i krzepnięcia	- opisuje zależność temperatury wrzenia od ciśnienia - wyazuje przyczyny skraplania pary wodnej zawartej w powietrzu, np. na okularach, szklankach i potwierdza to doświadczalnie
2.3. Częsteczkowa budowa ciał	podaje przykład zjawiska lub doświadczenia dowodzącego cząsteczkowej budowy materii	- opisuje ruch cząsteczek substancji i związek szybkości ruchu z temperaturą - przelicza temperaturę wyrażoną w skali Celsjusza na tę samą temperaturę w skali Kelvina i na odwrót	- opisuje zjawisko dyfuzji - opisuje związek średniej szybkości cząsteczek gazu lub cieczy z temperaturą	- uzasadnia wprowadzenie skali Kelvina - wyazuje doświadczalnie zależność szybkości dyfuzji od temperatury
2.4. Siły międzycząsteczkowe	podaje przyczyny tego, że ciała stałe i ciecze nie rozpadają się na oddzielne	na wybranym przykładzie opisuje zjawisko napięcia powierzchniowego,	podaje przykłady działania sił spójności i sił przylegania	

	cząsteczki	demonstruje odpowiednie doświadczenie • wyjaśnia rolę mydła i detergentów	• demonstruje skutki działania sił międzycząsteczkowych	
2.5. Różnice w budowie ciał stałych, cieczy i gazów	• podaje przykłady atomów i cząsteczek • podaje przykłady pierwiastków i związków chemicznych • opisuje różnice w budowie ciał stałych, cieczy i gazów	• podaje przykłady substancji o budowie krystalicznej	• wyjaśnia pojęcia: atomu, cząsteczki, pierwiastka i związku chemicznego • objaśnia, co to znaczy, że ciało stałe ma budowę krystaliczną • opisuje ruch cząsteczek ciał krystalicznych (drżania wokół położeń równowagi)	• podaje przykłady ciał bezpostaciowych • podaje różnice w budowie i we właściwościach ciał bezpostaciowych i ciał o budowie krystalicznej
2.6. Gaz w zamkniętym zbiorniku	• wyjaśnia, dlaczego na wewnętrzne ściany zbiornika gaz wywiera parcie	• podaje przykłady, w jaki sposób można zmienić ciśnienie gazu w zamkniętym zbiorniku	• wymienia i objaśnia sposoby zwiększania ciśnienia gazu w zamkniętym zbiorniku	• wykazuje doświadczalnie wzrost ciśnienia gazu w zbiorniku na skutek wzrostu temperatury

3. Jak opisujemy ruch?

Temat według programu	Wymagania konieczne (dopuszczająca) Uczeń:	Wymagania podstawowe (dostateczna) Uczeń:	Wymagania rozszerzone (dobra) Uczeń:	Wymagania dopełniające (b. dobra i celująca) Uczeń:
3.1, 3.2. Układ odniesienia. Tor ruchu, droga	• opisuje ruch ciała w podanym układzie odniesienia • rozróżnia pojęcia toru ruchu i drogi • podaje przykłady ruchu, którego tor jest linią prostą	• klasyfikuje ruchy ze względu na kształt toru	• wybiera układ odniesienia i opisuje ruch w tym układzie • wyjaśnia, co to znaczy, że spoczynek i ruch są względne • opisuje położenie ciała za pomocą współrzędnej x • oblicza przebytą przez ciało drogę jako $s = x_2 - x_1 = \Delta x$	
3.3. Ruch jednostajny	• podaje przykłady ruchu jednostajnego • podaje przykłady ruchu prostoliniowego jednostajnego • na podstawie różnych wykresów $s(t)$ odczytuje drogę przebytą przez ciało w różnych odstępach czasu	• wymienia cechy charakteryzujące ruch prostoliniowy jednostajny	• doświadczalnie bada ruch jednostajny prostoliniowy i formułuje wniosek, że $s \sim t$ • sporządza wykres zależności $s(t)$ na podstawie wyników doświadczenia zebranych w tabeli	• na podstawie znajomości drogi przebytej ruchem jednostajnym w określonym czasie t oblicza drogę przebytą przez ciało w dowolnym innym czasie
3.4. Szybkość w ruchu jednostajnym prostoliniowym	• zapisuje wzór $v = \frac{s}{t}$ i nazywa występujące w nim wielkości • oblicza wartość prędkości ze wzoru	• oblicza drogę przebytą przez ciało na podstawie wykresu zależności $v(t)$ • wartość prędkości w km/h wyraża w m/s	• sporządza wykres zależności $v(t)$ na podstawie danych z tabeli • przekształca wzór $v = \frac{s}{t}$ i oblicza każdą	• podaje interpretację fizyczną pojęcia szybkości • wartość prędkości w km/h wyraża w m/s i na odwrót

	$v = \frac{s}{t}$		z występujących w nim wielkości	
*3.5. Prędkość w ruchu jednostajnym prostoliniowym		• uzasadnia potrzebę wprowadzenia do opisu ruchu wielkości wektorowej – prędkości • na przykładzie wymienia cechy prędkości jako wielkości wektorowej	• opisuje ruch prostoliniowy jednostajny z użyciem pojęcia prędkości	• rysuje wektor obrazujący prędkość o zadanej wartości (przyjmuje odpowiednią jednostkę)
3.6. Ruch zmienny	• oblicza średnią wartość prędkości $v_{sr} = \frac{s}{t}$	• planuje czas podróży na podstawie mapy i oszacowanej średniej szybkości pojazdu • wyznacza doświadczalnie średnią wartość prędkości biegu, pływania lub jazdy na rowerze	• wykonuje zadania obliczeniowe z użyciem średniej wartości prędkości • wyjaśnia różnicę między szybkością średnią i chwilową	
3.7, 3.8. Ruch jednostajnie przyspieszony. Przyspieszenie w ruchu jednostajnie przyspieszonym	• podaje przykłady ruchu przyspieszonego i opóźnionego • podaje wzór na wartość przyspieszenia $a = \frac{v - v_0}{t}$ • posługuje się pojęciem wartości przyspieszenia do opisu ruchu jednostajnie przyspieszonego	• opisuje ruch jednostajnie przyspieszony • podaje jednostki przyspieszenia	• sporządza wykres zależności $v(t)$ dla ruchu jednostajnie przyspieszonego • odczytuje przyrosty szybkości z wykresu zależności $v(t)$ dla ruchu jednostajnie przyspieszonego • sporządza wykres zależności $a(t)$ dla ruchu jednostajnie przyspieszonego • opisuje spadek swobodny	• przekształca wzór $a = \frac{v - v_0}{t}$ i oblicza każdą wielkość z tego wzoru • podaje interpretację fizyczną pojęcia przyspieszenia • wykonuje zadania obliczeniowe dotyczące ruchu jednostajnie przyspieszonego
3.9. Ruch jednostajnie opóźniony	• podaje wzór na wartość przyspieszenia w ruchu jednostajnie opóźnionym $a = \frac{v_0 - v}{t}$	• z wykresu zależności $v(t)$ odczytuje jednakowe ubytki szybkości w określonych jednakowych odstępach czasu	• sporządza wykres zależności $v(t)$ dla ruchu jednostajnie opóźnionego • przekształca wzór $a = \frac{v_0 - v}{t}$ i oblicza każdą z wielkości występującą w tym wzorze	• wykonuje zadania obliczeniowe dotyczące ruchu jednostajnie przyspieszonego • podaje interpretację fizyczną pojęcia przyspieszenia w ruchu jednostajnie opóźnionym

4. Siły w przyrodzie

Temat według programu	Wymagania konieczne (dopuszczająca)	Wymagania podstawowe (dostateczna)	Wymagania rozszerzone (dobra)	Wymagania dopełniające (b. dobra i celująca)
Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:
4.1. Rodzaje i skutki oddziaływań	• na przykładach rozpoznaje oddziaływania bezpośrednie i na odległość	• wymienia różne rodzaje oddziaływania ciał • podaje przykłady statycznych i dynamicznych skutków oddziaływań	• podaje przykłady układów ciał wzajemnie oddziałujących, wskazuje siły wewnętrzne i zewnętrzne w każdym układzie	

			na dowolnym przykładzie wskazuje siły wzajemnego oddziaływania ciał	
4.2. Siła wypadkowa. Siły równoważące się	- podaje przykład dwóch sił równoważących się - oblicza wartość i określa zwrot wypadkowej dwóch sił działających na ciało wzdłuż jednej prostej – o zwrotach zgodnych i przeciwnych		- podaje przykład kilku sił działających na ciało wzdłuż jednej prostej, które się równoważą - oblicza wartość i określa zwrot wypadkowej kilku sił działających na ciało wzdłuż jednej prostej – o zwrotach zgodnych i przeciwnych	
4.3. Pierwsza zasada dynamiki Newtona	na prostych przykładach ciał spoczywających wskazuje siły równoważące się	analizuje zachowanie się ciał na podstawie pierwszej zasady dynamiki	- opisuje doświadczenie potwierdzające pierwszą zasadę dynamiki - na przykładzie opisuje zjawisko bezwładności	
4.4. Trzecia zasada dynamiki Newtona	ilustruje na przykładach pierwszą i trzecią zasadę dynamiki	wykazuje doświadczalnie, że siły wzajemnego oddziaływania mają jednakowe wartości, ten sam kierunek, przeciwne zwroty i różne punkty przyłożenia	- opisuje wzajemne oddziaływanie ciał na podstawie trzeciej zasady dynamiki Newtona - na dowolnym przykładzie wskazuje siły wzajemnego oddziaływania, rysuje je i podaje ich cechy	opisuje zjawisko odrzutu
4.5. Siła sprężystości	podaje przykłady występowania sił sprężystości w otoczeniu	- wymienia siły działające na ciężarek wiszący na sprężynie - wyjaśnia spoczynek ciężarka wiszącego na sprężynie na podstawie pierwszej zasady dynamiki	wyjaśnia, że na skutek rozciągania lub ściskania ciała pojawiają się siły dążące do przywrócenia początkowych jego rozmiarów i kształtów, czyli siły sprężystości działające na rozciągające lub ściskające ciało	przeprowadza rozumowanie prowadzące do wniosku, że wartość siły sprężystości działającej na ciało wiszące na sprężynie jest wprost proporcjonalna do wydłużenia sprężyny
4.6. Siła oporu powietrza i siła tarcia	- podaje przykłady, w których na ciała poruszające się w powietrzu działa siła oporu powietrza - wymienia niektóre sposoby zmniejszania i zwiększania tarcia - podaje przykłady pożytecznych i szkodliwych skutków działania sił tarcia	podaje przykłady świadczące o tym, że wartość siły oporu powietrza wzrasta wraz ze wzrostem szybkości ciała	- doświadczalnie bada siłę oporu powietrza i formułuje wnioski - podaje przyczyny występowania sił tarcia	- wykazuje doświadczalnie, że między dwiema danymi powierzchniami wartość siły tarcia kinetycznego jest mniejsza od wartości siły tarcia statycznego - podaje przykłady występowania tarcia poślizgowego oraz tarcia tocznego
4.7. Prawo Pascala. Ciśnienie hydrostatyczne	- podaje przykłady parcia gazów i cieczy na ściany i dno zbiornika - podaje przykłady wykorzystania prawa Pascala	- demonstruje i objaśnia prawo Pascala - wykorzystuje ciężar cieczy do uzasadnienia zależności ciśnienia cieczy na dnie zbiornika od gęstości cieczy i wysokości słupa cieczy - opisuje praktyczne skutki	- demonstruje zależność ciśnienia hydrostatycznego od wysokości słupa cieczy - oblicza ciśnienie słupa cieczy na dnie cylindrycznego naczynia ze wzoru $p = dgh$	- objaśnia zasadę działania podnośnika hydraulicznego i hamulca samochodowego - wykorzystuje wzór na ciśnienie hydrostatyczne w zadaniach obliczeniowych

		występowania ciśnienia hydrostatycznego		
4.8. Siła wyporu	• podaje i objaśnia wzór na wartość siły wyporu • podaje warunek pływania i tonięcia ciała zanurzonego w cieczy	• wyznacza za pomocą siłomierza wartość siły wyporu działającej na ciało zanurzone w cieczy	• wyjaśnia pływanie i tonięcie ciał z zastosowaniem pierwszej zasady dynamiki • wyznacza doświadczalnie gęstość ciała z wykorzystaniem prawa Archimedesesa	• wykorzystuje wzór na wartość siły wyporu do wykonywania obliczeń • objaśnia praktyczne znaczenie występowania w przyrodzie siły wyporu
4.9. Druga zasada dynamiki Newtona	• opisuje ruch ciała pod działaniem stałej siły wypadkowej zwróconej tak samo jak prędkość • zapisuje wzorem drugą zasadę dynamiki i odczytuje ten zapis	• ilustruje na przykładach drugą zasadę dynamiki	• oblicza każdą z wielkości we wzorze $F = ma$ • z wykresu $a(F)$ oblicza masę ciała	• podaje wymiar 1 niutona $1 \text{ N} = 1 \frac{\text{kg} \cdot \text{m}}{\text{s}^2}$ • przez porównanie wzorów $F = ma$ i $F_g = mg$ uzasadnia, że współczynnik g to wartość przyspieszenia, z jakim ciała spadają swobodnie

5. Praca, moc, energia mechaniczna

Temat według programu	Wymagania konieczne (dopuszczająca) Uczeń:	Wymagania podstawowe (dostateczna) Uczeń:	Wymagania rozszerzone (dobra) Uczeń:	Wymagania dopełniające (b. dobra i celująca) Uczeń:
5.1, 5.2. Praca mechaniczna. Moc	• podaje przykłady wykonania pracy w sensie fizycznym • podaje jednostkę pracy 1 J • wyjaśnia, co to znaczy, że urządzenia pracują z różną mocą • podaje jednostki mocy i je przelicza	• oblicza pracę ze wzoru $W = Fs$ • oblicza moc ze wzoru $P = \frac{W}{t}$	• oblicza każdą z wielkości we wzorze $W = Fs$ • objaśnia sens fizyczny pojęcia mocy • oblicza każdą z wielkości ze wzoru $P = \frac{W}{t}$	• podaje ograniczenia stosowalności wzoru $W = Fs$ • sporządza wykresy zależności $W(s)$ oraz $F(s)$, odczytuje i oblicza pracę na podstawie tych wykresów • oblicza moc na podstawie wykresu zależności $W(t)$
5.3. Energia mechaniczna	• wyjaśnia, co to znaczy, że ciało ma energię mechaniczną	• podaje przykłady energii w przyrodzie i sposoby jej wykorzystywania • podaje przykłady zmiany energii mechanicznej na skutek wykonanej pracy	• wyjaśnia pojęcia układu ciał wzajemnie oddziałujących oraz sił wewnętrznych w układzie i zewnętrznych spoza układu • wyjaśnia i zapisuje związek $\Delta E = W_z$	
5.4. Energia potencjalna i energia kinetyczna	• podaje przykłady ciał mających energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną • wymienia czynności, które należy wykonać, by zmienić energię	• wyjaśnia pojęcie poziomu zerowego	• oblicza energię potencjalną grawitacji ze wzoru $E = mgh$ i energię kinetyczną ze wzoru $E = \frac{mv^2}{2}$ • oblicza energię potencjalną względem	• wykonuje zadania, w których oblicza każdą z wielkości występujących we wzorach na energię kinetyczną i potencjalną grawitacji

	potencjalną ciała i energię kinetyczną tego ciała		dowolnie wybranego poziomu zerowego	
			• podaje przykłady ciał mających energię potencjalną sprężystości	
5.5. Zasada zachowania energii mechanicznej	• podaje przykłady przemiany energii potencjalnej w kinetyczną i na odwrót, z zastosowaniem zasady zachowania energii mechanicznej		• podaje przykłady sytuacji, w których zasada zachowania energii mechanicznej nie jest spełniona • opisuje (jakościowo lub ilościowo) zjawiska z wykorzystaniem zasady zachowania energii mechanicznej	• wyjaśnia, co to znaczy, że urządzenia mają różną sprawność • objaśnia i oblicza sprawność urządzenia mechanicznego

B) Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.

Kontrakt między nauczycielem i uczniem

1. Uczeń zobowiązany jest do systematycznego przygotowywania się do każdej lekcji oraz powinien posiadać podręcznik, zeszyt, przybory do pisanie i rysowania. Uczeń ma obowiązek starannego prowadzenia zeszytu.

2. Formy sprawdzania wiedzy i umiejętności:

1) Formy pisemne:

a) Sprawdziany: Po każdym dziale uczniowie piszą zapowiedziany sprawdzian wiadomości. Sprawdziany są zapowiadane co najmniej tydzień wcześniej. Sprawdzian może poprzedzać powtórzenie wiadomości. Sprawdziany są obowiązkowe; jeżeli uczeń opuścił sprawdzian z powodu dłuższej nieobecności (co najmniej 5 dni), pisze go w terminie uzgodnionym z nauczycielem, w innym przypadku – na najbliższej lekcji. Każdy sprawdzian z uzyskaną oceną niedostateczną lub dopuszczającą uczeń może poprawić: poprawa jest dobrowolna i odbywa się w terminie dwóch tygodni od otrzymania oceny. Ocena poprawiona odnotowana jest w dzienniku obok oceny poprawianej, przy czym obydwie brane są pod uwagę przy ustaleniu oceny śródrocznej i rocznej.

b) Kartkówki: Obejmują wiadomości od 1 do 3 ostatnich lekcji lub zakres materiału ustalony przez nauczyciela. Mogą odbywać się bez zapowiedzi. Jeżeli uczeń jest nieobecny na kartkówce i jest to spowodowane dłuższą nieobecnością (co najmniej 5 dni) pisze ją w terminie uzgodnionym z nauczycielem, w innym przypadku – na najbliższej lekcji.

Procentowy wskaźnik uzyskania poszczególnych ocen przy formie pisemnej:

100% – celujący

90 % – 99% – bardzo dobry

71% – 89% – dobry

51% – 70% – dostateczny

30% – 50% – dopuszczający

0% – 29% – niedostateczny

Nauczyciel zastrzega sobie możliwość, że mogą zdarzyć się kartkówki, na których nie będą sprawdzane treści na ocenę celującą, wówczas oceną maksymalną jest bardzo dobra.

2) Formy doświadczenia, dotyczą umiejętności praktycznych (np. wykonanie doświadczenia wg instrukcji). Przygotowanie sprawozdania z doświadczenia.

3) Odpowiedź ustna obejmuje zakres programowy aktualnie realizowanego działu.

4) Aktywność i praca ucznia na lekcji są oceniane, zależnie od ich charakteru, za pomocą plusów i minusów lub oceny. Uczeń jest oceniany zgodnie z jego indywidualnymi możliwościami za pracę i za zaangażowanie na lekcji plusami („+”), doceniane są również jego starania. Przez aktywność na lekcji rozumiemy: częste zgłaszanie się na lekcji i udzielanie poprawnych odpowiedzi, rozwiązywanie zadań dodatkowych w czasie lekcji, aktywną pracę w grupach. Pięć „+” to ocena bardzo dobra. Znakiem „-” zaznacza się braki np. zeszytów, przyborów itp. których trzykrotny brak zastąpione zostaje negatywnym wpisem do dziennika (za negatywny stosunek do obowiązków szkolnych).

5) Prace dodatkowe obejmują dodatkowe zadania dla zainteresowanych uczniów, prace projektowe wykonane indywidualnie lub zespołowo, wykonanie pomocy naukowych, prezentacji. Na taką pracę uczeń otrzymuje określony czas.

6) Zaangażowanie i kreatywność ucznia na lekcji.

7) Umiejętność współpracy w grupie.

8) Oceny za sukcesy w konkursach i olimpiadach (oceny celujące za wysokie lokaty).

3. Uczeń ma obowiązek prowadzenia zeszytu, w którym powinny znajdować się zapisy tematów, notatki, zadania wykonywane w czasie lekcji. Zeszyt powinien być prowadzony systematycznie i estetycznie. W przypadku nieobecności w szkole powinien uzupełnić braki w zeszycie.

4. Uczeń po dłuższej niż tydzień nieobecności w szkole spowodowanej chorobą uzupełnia braki w terminie do dwóch tygodni od momentu ponownego uczestnictwa, a w przypadku nieobecności krótszej niż pięć dni – do tygodnia czasu.

C) Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej.

(określa je Statut Szkoły)

Opracowała: Edyta Pietracha